

GÖLGESİZ RÜYALAR

Tahir Keskinliç

DESTEK YAYINLARI: 1883

EDEBİYAT: 418

TAHİR KESKİNKİLİÇ / GÖLGESİZ RÜYALAR

Her hakkı saklıdır. Bu eserin aynen ya da özet olarak hiçbir bölümü, yayınevinin yazılı izni alınmadan kullanılamaz.

İmtiyaz Sahibi: Destek Yapım Prodüksiyon Dış Tic. A.Ş.

Genel Yayın Yönetmeni: Ertürk Akşun

Son Okuma: Kemal Tokgöz

Kapak Tasarımı: Flor Firoozbakht

Sayfa Düzeni: Tuğçe Ekmekçi

Destek Yayınları: Ocak 2024

Yayıncı Sertifika No. 43196

ISBN 978-625-6608-51-1

© Destek Yayınları

Abdi İpekçi Caddesi No. 31/5 Nişantaşı/İstanbul

Tel. (0) 212 252 22 42

Faks: (0) 212 252 22 43

www.destekdukkani.com

info@destekyayinlari.com

facebook.com/DestekYayinevi

twitter.com/destekyayinlari

instagram.com/destekyayinlari

Deniz Ofset – Çetin Koçak

Sertifika No. 48625

Maltepe Mahallesi

Hastane Yolu Sokak No. 1/6

Zeytinburnu/İstanbul

Tel. (0) 212 613 30 06

Destek Dukkanı

Gölgesiz Rüyalar

Tahir
KESKİNKILIÇ

Ilık bir bahar sabahından kalma
Bir kuş iklimi sabahına uyansam
Yaprakların yeşil kaldığı ağaçların altında
Gökkuşuğı rengi hayallere dalsam

Unutsa zaman, her şeyi ve beni
Zihnim bir beyaz kâğıt misali
Yalnızca yeşili ve maviyi yazsam
Battığında güneş, yıldız
Doğduğunda, ılık bir rüzgâr olsam

Essem, yeşil mavi iklimlere
Dokunup bir bir tüm çiçeklere
Yalnızca kâinat koksam...

Sıra sıra denizler geçsem
Bıraksam kokusunu geceye
Bir çiy tanesi berraklığında
Doğsam gün doğumu çimlere

Bir günlük ömür mesafesinde
Kelebeklerin kanadına konsam
Yaşasam bir tüy hafifliğinde
Bilinmez baharlarda kaybolsam!

Hiçbir şey eskisi gibi değil
Sanki öylesine bir yaşam bizimkisi
Kar sevinci hayallerim tükenmiş
Çocukluk, gençlik, hepsi zaman eskisi

Sokaklarda oynayan çocuklar var
Kartopu çığlıkları kulaklarımda
Karşı ev ve hayale dalan bir ihtiyar
Maziye yaslanmış, gözleri ufukta

Ne çabuk geçermiş meğerse zaman
Eritirmiş ömrümüzü sessiz ve usuldan
Pencere önünde kurduğum hayallerle
Çarçabuk büyümüşüz, farkına varmadan

Oysa kar, daha kaç mevsim yağacak
Kiminin saçlarında
Kiminin toprağında kaybolacak
Bugün belki son kez kara bakıyorum
Kim bilir;
Bir kar mevsimi daha gelir mi bilmiyorum

Suskun yağmurlar var ufukta
Bilinmez gün sancısı gök karanlık
Her bir tanesi üstüme yağmakta
Yağmur sessiz, düşler aydınlık

Ne zaman bitecek bilmiyorum
Bu yokuş yolun uğultusu
Kim bilir, hangi gün bekliyor pusuda
Yolculuğumun son kurgusu

Nefes alıyorum bilmeden
Bilmeden gülüp ağlıyorum
Zaman denen bilinmezliğin içinde
Bir hayal sahiciliğinde yaşıyorum

Bir güne uyanmak istiyorum
Merhamet yüklü bir bahara
Sonsuzluk iklimin gök kubbesinde
Beyaz, yeşil, arınmış bir sabaha...

Ne çaresizliğin kaygısı olsun
Ne çehremde esaretin kara izi
Bir merhamet rüzgârı essin usuldan
Yüzümde affın nur dokulu izi

Utaniyorum senden
Öyle dolu ki gönlüm
Söyleyemediğim hallerim
Kalbim, gecemde düğüm düğüm
Secdelerim utangaç
Hicap içinde ömrüm

Ümidim ve sana gelen yollarım
Biçare, beyhude arayışlarım
Merhamet iklimindeki hüznüm
Sana dönüktür mahcup yüzüm
Affınla yücelen kalbimde
Silinir belki her çirkin düşüm

Yalnızca sana muhtaçtır yüreğim
Yalnızca sana meftunum
Affet ki bitsin gecem
Aydınlansın zifiri ömrüm

Kuruyan gözlerimin bahar mevsiminde
Bir yağmur olup düşsen gönül iklimime
Bıraksan her şeyi yerli yerinde
Aksan gönlümün sesiz dinginliğine

Bir dağın başına koysam yüreğimi
Hiç olmadığı kadar derinlere dalsam
Serin bir rüzgâr olup dolaşsan saçlarımda
Zamanın kaybolduğu baharlarda uyansam

Toplasam tüm çiçekleri dağ bayır yeniden
Koksa dört mevsim, gökkuşağı renginde
Hayat bulsa bahar, avuçlarımda derinden
Kaybolsa kışlarım, kapansa yüreğimde...

Hayaller kursam yeniden
Adı beyazla başlayan
Düşse yıldızlar gökyüzünden
Alsam sessizce usuldan

Elimde bir bavul
Dolaşsam diyar diyar
Toplasam tüm karanlıkları
Kalsa yalnızca beyazlıklar

Sonra yeniden, bir hayal kursam
Adı Beyazla son bulan
Yüreğimin zifiri yanlarını
Söküp atsam usuldan

Beyazlıklara bürünse dünyam
Karanlık nedir bilmeden yaşasam
Cürmün esaretinden kurtulup
Bir beyaz sonda kaybolsam...

Bir sabah uyandığında
Bir sızı duyarsan sol yanında
Bırak aksın gözyaşların
Düşsün usuldan yastığına

Hüznü;
Derin sessizliklerde yaşa
Bazen ağla;
Ağla ki
İnsan olduğunu anla

Kimi zaman bahar doğsun
Kimi zaman karlar yağsın odana
Çim kokusu avuçlarında
Toprak kokan hayatları hatırla

Hatırla ki
Her şeyin bir hiç olduğunu anla
Anla ki
Bir hiç sahipliğinde yaşa

Alacakaranlık bir sabah vakti
Çiseleyen yağmurlar var ufukta
Islanmış sokaklar ve gökyüzü
Göç eden turnalar var uzakta

Camdan süzölen yağmur
Sızıyor usuldan yüreğime
Aheste aheste düşüyor yapraklar
Sokaklar sanki hüznün rengine

Aldırmıyorum, zaman nasıl geçermiş
Nasıl da tükenirmiş ümitler
Gelip geçen onca telaşın içinde
Nasıl da kaybolurmuş hayaller!

Papatya kokusu sinmiş kâinatın düşüne
Sanırsın yer gök sarı beyaz
Bir bahar kokusu sadeliğinde
Çiçekler coşkun, mevsimin adı yaz

Dağ bayır dolaştığım yerlerdeyim
Saçlarımda bir rüzgâr dokusu
Yüzüme düşen güneş ülkesinde
Avuçlarımda papatya kokusu

En çok sevdiğim sensin
En derin sevgimin en beyaz halisin
Su sesinin göz pırıltısında
Sevgilinin elinde durduğun kadar güzelsin!

Biz beyaz kâğıdın dizelerinde
Bir vedanın en güzel şarkısı
Günbatımı hüznün sessizliğinde
Zihnimin en derin hatırası

Çok eskilerde kalmış şimdi
Bitmeyen varlık telaşı
Silik hafızlardaki çocukluğum;
Toprak kokusundaki babam
Ve tüm kaygıların hiç olduğu
Bir hayal sahiciliğinde yaşam...

Ninemin unuttuğum sesi
Dedemin bitmeyen masal geceleri,
Ve hiç bitmesin istediğim
Hayal tadında çocukluk günleri

Bu ne kalabalık bir gün böyle
Ne bu telaş, nedir bu kaçış
Bildiğim herkes yabancı
En sevdiklerimin bakışları donuk
En bildiklerimin yüzünde esrarlı bir acı

Anlayamıyorum, nedendir bu matem
Neden bu suskun bakışlar
Açamadığım gözlerimin izinde
Sanırsın bir yolculuğun telaşı var

Nedir bu çıplak hal ve bitmeyen sükut
Neden bu kadar berrak zihnim
Sanırsın kıyamet benim
Yoksa ben mi kıyametin içindeyim

Anladım ki benim için zaman durmuş
Şimdi bütün kâinatla aynı yaşıyorum
Yaşanmış her saniye an gibi zihnimde
Bir hesap günü için telaştayım

Bir ığlık kokusu gecenin rengine
Nice hayaller ölür sabahın ömründe
Kaçsan içini saran koca bir boşluk
Saklansan, kaybolursun bilinmezliklerde

Bilemezsin;
Bu yarışın neresindedir şimdi ömür
Neresinde biter telaşlı günler
Zaman senin için sanırsın
Oysa herkes için gelip de geçer

İstersin ki hiç bitmesin umutlar
Bitmesin sevinçler, hayaller...
Ömrünü sana sadık sandığın yerde
Bir bilinmez andadır tüm gidişler!

Yolcuyuz, yalnız ben ve bendekiler
Oysa ne çok sevmiştim dünyayı
Ne çok bağlanmışım amansızca

En çok da seni özlemek zor geliyor bana
Gözlerine bakmadan başlamak hayata
Unutmak mesela sesini
En çok sevdiğim hallerini
Sabahsız gecelerin çıkmazında
Bir şiire terk etmek hayallerimi

Ne çok şey gelip geçmiş, sanki dün gibi
Ne çok tebessüm, ne çok huzur
Hayal ötesi sahiciliğinde
Hepsi zihnimde, hepsi sen gibi

Beni sensiz bırakma Allah'ım
Düştüğüm yerlerin çaresizliğinde
Yalnız gecelerimin şahitliğinde
Uykusuz hallerimin secdesinde
Ve bir gözyaşı derinliğinde
Yalnızca sen ol Allah'ım

Bilirim ki çarem sensin
Ömür denen bilmecenin bileni
Bir yaprağın düşme halinin sebebi
Bir arıda gizlenen hikmeti
Kâinattaki bilinmez büyük serveti
Bilen ve var eden sensin Allah'ım

Kalbimde söyleyemediklerimin
Dile gelmeyen sözlerimin
Bütün umutlarımın, hayallerimin
Açmazlarımın inşirahını vaat edenin
Adı ve miracı sensin Allah'ım

Unutabilmek ne güzel şey Allah'ım
Her geride kalanı duygusuyla bırakıp
Yeniden başlayabilmek kaldığı yerden
Ve usanmadan yeniden başarabilmek
Hayatta kalmayı, nefes almayı

Uzanabilmek yıldızlı düşlere yeniden
Seher vaktinin sessizliğinde kaybolup
Doğabilmek günahsız baharlarda, bilmeden

Unutabilmek ne güzel şey Allah'ım
Bilinmez bir zamana terk edip yüreğindeki
Özgür bırakıp papatya kokusu hayallerini
Bir çekirdek olup düşebilmek yeniden
Açabilmek bir çiçeğin bahar dallarında
Kokabilmek günahsız topraklarda yeniden

Unutabilmek ne güzel şey Allah'ım
İhanetlerin acıttığı kalbimi söküp yerinden
Bir hiçliğin içinde yaşamak belki de
Ve deniz kokusunu çekip ciğerlerine
Unutabilmek her şeyi, izini silmeden

Geçtim bir sabah vakti bir köşeye
Seyre daldım sessizce kendimi
Ne ihanetler gelip geçmiş ömrümden
Ne masum hayaller kurmuşum farkına varmadan

Ben iyi oldukça hırslanmış hayat
Vurmuş kahpece, sağımdan solumdan
En bildiklerim, en candan sevdiğilerim
Sol yanımda en çok yer verdiklerim

Neydi telaşımız, neydi derdiniz
Onursuz hesapların açmazında
Boğuldu güven ve haysiyetiniz

Şayet olursa bir gün yolculuk
Bir bahar mevsimi olsun isterim
Ne sarsın bedenimi soğuk toprak
Ne düşün üstüme yorgun yaprak

Güneşli bir seher vaktinde
Sessiz ve kimsesiz bir iklimde
Yapayalnız bir sadelikte
Kuşların sesi
Annemin yokluğu
Babamın hasreti
Ve bir bahar mevsimi neşesi

Gidiyorum artık
Ufukta matem
Unutulmam an meselesi

Olur ya bir gün olamazsam
Hani çok isterim de gelemesem
Bilmediğin kadar uzaklardaysa ruhum
Uzaklarda arama, bak gözlerine
Bir alev duyarsan kalbinde
İşte ordayım, tut kalbini ellerinle...

Yok sayma yokluğumu
Kimi zaman bir yağmur olurum
Düşerim yapayalnız toprağına
Bir çiçeğin özünde kokarım bazen
Bir kuşun kanadında konarım pencereye
Olur ya bir gecenin en yalnız yerinde
Bazen bir buse olur konarım gülüşlerine
Bazen bir damla olur düşerim düşlerine

En kalabalık yerlerde yalnızlığın olurum
Yaşarım en ben dediğin yerlerde sessizce
Hüznün de benim, sevincin de
Gezip dolaştığın yerlerdeyim
Nefes çektiğin ciğerin benim
Uzaklarda arama beni
Bir alev hissedersen kalbinde
İşte oradayım, tut kalbini ellerinle...

Bir gün olmayacağım
Öyle ya da böyle
Hayal olup gideceğim bu gök kubbeden
Nice hallerim gelecek aklına
Gülüşüm, yürüyüşüm, bakışlarım
Ne çare duyulmayacak seslenişlerim
Belki gözünde bir damla
Dudağında tebessüm
Kulaklarında kısık bir fısıltı olacağım...
Gelir mi diye beklediğin zamanların sonu olmayacak
Lakin ne gelebileceğim günler kalacak
Ne kapında ansızın belirdeğim zamanlar
Hayat bu değil mi
Gelirsin ve ansızın gidirsin
Tebessüm edip girdiğin hayata
Elveda diyecek vaktin olmaz bazen
Aldırma desem de yokluğuma
Duvarlar aldırır, yastığın aldırır
Açtığın kapılar, baktığın aynalar aldırır
Gene de sen
Aldırma yokluğuma
Çünkü unuttur insan

Unutursun
İnsan bu, nelere alışmaz ki
Ne yokluğum kalır aklımızda
Ne sesimin rengi kulaklarımızda

Öyle yeni telaşlar sarar ki hayatınızı
Adım bile anılmaz olur yanınızda
Dünyanın tüm süsü ve ahengi
Kaybettirir hayalimi ve beni
Yaşadığın tüm sahici sevinçler
Uzakta kalan puslu cam gibi

Amansız bilinmez bir döngüdür bu
Unutmak ve unutulmak
Artık silinmiş hafızalarda
Yakındır sızsız bir ben olmak...

Belki karşılaşırız gene bir yerlerde
Bildiğimiz sokaklar
Yürüdüğümüz yollar olmasa da
Bir hatıranın yanı başında
Bir damla gözyaşında
Islandığının bir yağmur tanesi
Saklandığın bir yalnızlıkta karşılaşırız...

Ufka baktığın zaman, kısılan gözlerinde
Bir musikin veda sözlerinde
Ayrı hayatların aynı hayallerinde
Belki son günün davetinde
Bilmeden ve sessizce
Yine karşılaşırız

Babam vardı eskiden
Bir sonbahar akşamında kaybolup da giden...
Hasret saran nice akşamlar gelip geçti
Ne gelen ne getiren
Hayali bile eskidi şimdi
Hatırladığım çok az şey var ondan
Biri yalnızlığım, diğeri sol yanım...

Dargın değilim
Elinde olsaydı gitmezdin
Soluk çehrenle bakmaz
Son halinle veda etmezdin

Ne var ki ben;
Seni özledim bile diyemiyorum
Ola ki ağlarsam
Bir daha dinmez biliyorum
Sen arkana bakmadan gittin,
Bense bunu, bilmemezlikten geliyorum...

Ben değilsin artık
Ne baktığım yerlerde ne düşümdesin
Bir yığın eskimişliğin içinde
En derin sızım gibi bir yerdesin!

Yıllar önceki halin var düşümde
Şehrin sokaklarında kayboldu izlerin
Bir baharın en soğuk halinde
Gönlümün kar düşen iklimindedin

Bana ait olan tek kalbin kalmış üstünde
Ne yarınlarda ne dünlerdesin
Bir gecenin en zifiri yerinde
Uykusuz günlerimin sebebindesin.

Bir rüzgâr olup, esip geçtim hayatından
Bir yağmur olup, sel olup aktım sokaklarından
Farz et ki ben kayan bir yıldızdım ufuktan
Bir andı bakıp da geçtim zamandan

Elbette unutacaksın bir gün her şeyi
Bakışlarım, yüzüm ve hallerimi
Zamanla kaybolacak zihninde
Hatıralar hayal meyal puslu cam gibi...

Gece sessizliğinin derin hüznü çökecek içine
Bir rüzgâr sesine uyanacaksın...
Çıkacaksın çıplak ayak sonsuzluk bahçesine
Ben kokulu topraklarda kaybolacaksın
Ve elbette unutacaksın!

Bırak yerli yerinde kalsın her şey
Yalnızca sana dair umutlarımı al da git!
Ne sen kal ne de senden bir şey
Bugünümü, dünümü, hayalimi çal da git

Ne kalır bilmem şimdi senden geriye
Bir yitik bakış mirastır yüreğime
Bir bahar hüznü sessizliğinde
Hayatımı bilinmezlere at da git!

İhanetleri onursuz yalan hayatların
Mezesi olup düştüğün hayat yalancı
Ne teselli ne gam beyhude artık
Baktığın gözler, sarıldığın düşler yabancı.

Ne zaman unuttur ne de mevsimler
Sahte yüzündeki tebessümün yalancı
Ne gündüzümde ne gecemdesin artık
Gönlüme düşen bakışın, hayalin yabancı

Bir gri hayalin siyah yağmurları kadarsın
Çiçek kokan iklimlerde renklerin yalancı
Ne geleceğimde ne mazimdesin artık
Tutup dolaştığın eller, şehirler yabancı.

Her geliş sen demek
Çalan her zilin heyecan ve davetinde
Açılan her kapının bilinmezinde
Her haberi, her geleni senden bilmek...

Her sabah sen demek
Seher vakti esen huzur serinliğinde
Kuş cıvıltısı, yaprak sesinde
Bir çiçeğe düşen çiy tanesinde
Her arınmış bakışı senden bilmek

Her gidiş sen demek
Günbatımı akşamların sessizliğinde
Bilinmez, uzak bir gölgenin izinde
Tutduğum her hayali senden bilmek

Ve her veda sen demek
Masmavi gökyüzünün sonsuz derinliğinde
Kelebek mevsimlerinin iklimlerinde
Tutunup yağmurlara gökyüzünde
Baktığın camlardan süzölmek!